

Årgång 55 av SPT

När en ny årgång av Svensk Pastoraltidskrift anmäls finns skäl att börja med en återblick. Sedan 1959 har SPT kontinuerligt utkommit med kommentarer till aktuella frågor och företeelser i kyrkans liv, bidragit med artiklar i främst pastoralteologiska frågor och publicerat material till hjälp i förberedelserna inför veckans gudstjänster.

Därtill har SPT informerat om och dokumenterat händelser som ofta inte återfunnits i andra media på svensk mark. Detta sammantaget har bidragit till att SPT genom åren för många har varit ett nödvändigt redskap i den pastorala tjänsten i Svenska kyrkan.

Många är de artiklar där SPT formulerat stark kritik till de vägval Svenska kyrkans officiella ledning gjort. Ämbetsreformen 1958 är det första tydliga exemplet på det. I samband med det beslutet avgav biskop Anders Nygren en reservation att beslutet »icke blott innebär ett avgörande av den begränsade frågan om kvinnliga präster, utan enligt min övertygelse tillika inkluderar, att vår kyrka växlar in på ett för henne hittills främmande spår i riktning mot gnosticisms och 'svärmarnas' åskådning».

Dessa klarsynta och möjligtvis också profetiska ord har SPT återkommit till åtskilliga gånger under årens lopp, för att genom konkreta hänvisningar försöka visa på att ämbetsreformen 1958 berör flera viktiga aspekter i kyrkans liv och inte handlar om endast en liten detalj i kyrkans lärobildning.

Den tydligaste parallella processen är närfrågan om homosexuellt samliv ledde fram till att kyrkomötet i november 2009 utvidgade äktenskapsbegreppet till att omfatta även enkönade parrelationer. Det som i långa stycken möjliggjort denna utveckling är Svenska kyrkans bundenhet vid den politiska makten.

Denna stadfästes genom kyrkomötesreformen 1982 och fick sitt totala genomslag med kyrkoordningen av år 1999. Den sedan 2000 formellt sett fria Svenska kyrkan är nu helt i de politiska partiernas grepp.

I denna situation görs olika bedömningar beträffande hur den klassiskt kristna tron skall kunna traderas till nya generationer. SPT har sitt uppdrag i Svenska kyrkan. Det är i denna konkreta kyrka vi har blivit döpta och kommit till tro på Herren Jesus. Vi har blivit konfirmerade i Svenska kyrkan och många av oss har blivit vigda i äktenskapet i denna kyrka. Flera av oss har också där mottagit vigning till kyrkans ämbete. Det är, kort sagt, i Svenska kyrkan vi har fått kallelsen att göra alla folk till Herrens lärjungar.

Vi vill framhålla Svenska kyrkans rika arv som kommit från fornkyrkan, över Sveriges kristningstid och reformationen, och som levandegjorts genom kyrkväckelser och andliga förnyelserörelser. Detta rika arv, som inte skattas särskilt högt i den partipolitiserade

kyrkoledningen, vill vi uppmuntra till att förvalta, föra vidare och tillämpa i de aktuella förhållanden som är förhanden. Vi gräver där vi står. Genom att fördjupa oss i vår egen kyrkas tradition kommer vi allt närmare de livgivande källorna och finner samtidigt den trosgrund som kyrkans enhet står på. Denna uppgift är svår och utmanade men i det långa loppet välsignelsebringande. Som en hjälp i detta vårt gemensamma ansvar och arbete vill vi under det kommande året fortsätta med att göra en tidning där varje nummer erbjuder läsning av olika typer av artiklar till reflektion och utmaning. En redaktion har ett stort ansvar för en tidnings karaktär, men den gör inte hela tidskriften. Varje tidning är beroende av sin läsekrets. Så också SPT. Vi inbjuder läsekretsen och alla som finner tidskriftens ärende angeläget, att ge sina bidrag genom artiklar och synpunkter. Man behöver inte dela tidningens linje för att kunna medverka. SPT:s redaktion står för ledare och osignerat material medan varje författare svarar för sina egna texter.

SPT avser att även under det kommande året fortsätta sin verksamhet. Redan nu kan vi konstatera att konsekvenserna av det nyligen fattade beslutet kring de organisatoriska frågorna i Svenska kyrkan kommer att behöva sin bevakning. Som redan framkommit i tidigare nummer av SPT finner vi den inslagna vägen ytterst betänklig. Men vi kan också konstatera att den bedömning SPT gör delas av många fler. Utan att negligera grundläggande teologiska meningsskiljaktigheter kan en lyhördhet mellan oeniga vänner anas.

SPT avser att även under det kommande året vara Svenska kyrkans solidariska kritiker. Vår förhoppning är att flera vill göra oss sällskap